

אורחים

הבלוף הגדול הוא אמת

מזה כשבועיים רגילות המסעדות לקבל אורח שאינו להוט כלל אחר אכילת בשר. אורח זה, גדליה רוזנר, מורה לעברית בן 43, מוותר על ארוחת בשר לא מפני שהוא צמחוני כי אם מפני שאינו יכול לוותר עליו כאן.

גדליה רוזנר, מורה בבית המדרש למורים לעברית של בואנוס איירס, בירת ארגנטינה, אשר בה יושבים כרבע מיליון יהודים, הגיע ארצה עם משלחת מורים בת 27 חברים מארצות דרום אמריקה. ביקורם בארץ, שצריך לארוך כחודש ימים, אורגן עלידי הסוכנות והקרן הקיימת, שהשתתפו גם בחלק מהוצאות הנסיעה («נוסעים חודשיים מארגנטינה וחזרה בשביל להיות חודש אחד בארץ»).

בשביל המורים היתה זו חוויה עמוקה. בי עיניהם כל דבר פלא: הסוירים וההרצאות שהסוכנות עורכת להם מלאים עניין וכל דבר הוא נושא להתלהבות. אולם מדי פעם גם מתחמקים כמה מן המורים מן התכנית הקבועה, עורכים סיורים פרטיים משלהם.

אחד מאלה שאינם מסתפקים בתכנית הרשמית הוא המורה רוזנר. מצוייד בתעודה מה סוכנות המאשרת כי גדליהו רוזנר הוא מורה לעברית מארגנטינה והמבקשת מכל הנוגע בדבר לעזור לו, הוא מופיע לפתע בבתי-ספר וסימניונים בארץ, מתעניין, שואל, רושם ומעל לכל — מתרשם.

כי גדליהו רוזנר יודע להעריך עבודה בש"ס החינוך. מזה 24 שנים הנהיג מורה לעברית, הספיק להיות מנהל בית-ספר יסודי, לייסד בית-ספר לעברית בסנטאגו, בירת צ'ילה, לעבוד בהוראה כשכיר ממשלת קולומביה. ארץ לא אף התעניינותו מוגבלת לשטח ההוראה העברית בלבד. לצד גדליהו רוזנר המורה קיים גם גד רוזנר המורה.

למרות היותו אשכנזי יליד בסרביה התעניין גד רוזנר בזמרה העממית של יהודי ספרד, הפך במרוצת הזמן לאחד המומחים בשטח זה, שר בהזמנות שונות באמריקה הצפונית והדרומית. גם בישראל עמד לשדר מבחר נעימות מעל גלי קול ציון לגולה, אולם בני-סיעתו המית מאיטליה לארץ הצטנו, נאלץ לדחות את שידורו. אולם, הוא מבטיח, עוד ישמיע את קולו בארץ הקודש לפני שיחזור לארגנטינה.

משך כל השנים שאנו מלמדים עברית בי ארגנטינה היינו כחולמים, תארנו בלחש ובי רוב פרטים את נוף הארץ ותולדותיה לתלמידינו. היה זה בלוף אחד גדול, כי איש מאתנו לא ראה מימיו את הארץ אשר הרבה להרצות אודותיה. הוא מצא מלה משלו להגדיר את המצב בישראל: «נוראהוד» — ליד הרבים הנוראים המתרחשים שטופה כל הארץ, בעיניו, הוד של גבורה מעשית, ביצוע חזונות. «כשאחזור לארגנטינה», הוא אומר, «אאסוף את כל תלמידי ואומר להם: כל אשר סיפרתי לכם אודות הארץ עד עכשיו היה בלוף גדול. עכשיו הייתי שם וראיתי את האמת. והיא גדולה יותר, יפה יותר, מן הבלוף הגדול».

ארגונים

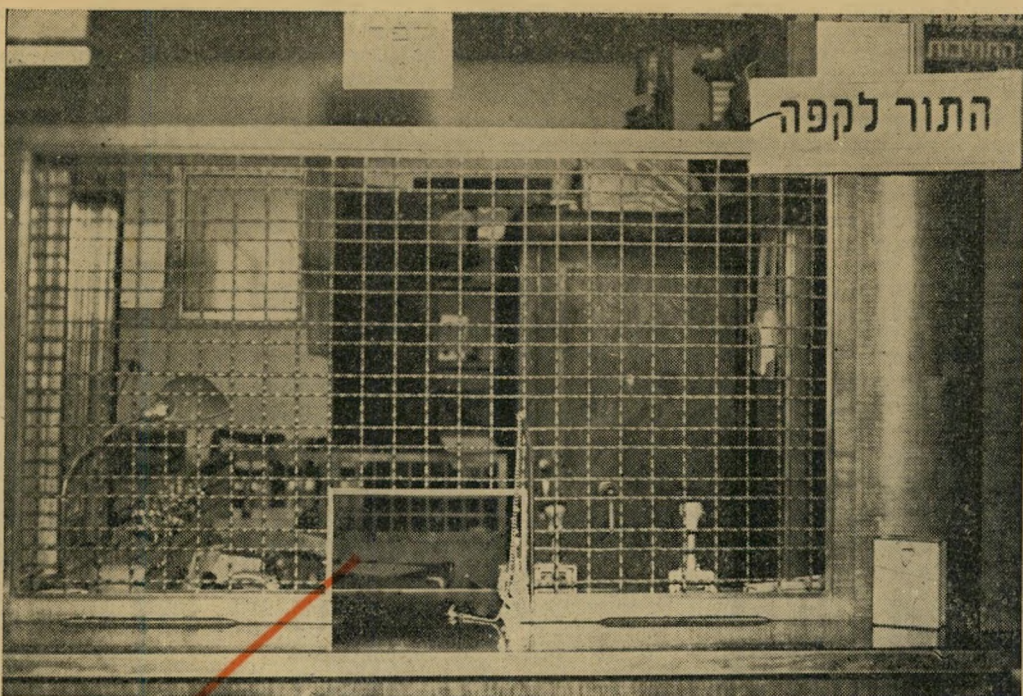
שני ותיקים, צעיר אחד

«ישראל!» קרא יושב-ראש הועידה. היתה זאת ישיבת הנעילה של הפדרציה העולמית של חיילים משוחררים שנערכה בניין האוניברסיטה המהודר שבבלגראד, בירת יוגוסלביה. לפני תום הועידה היתה צריכה כל אחת מ-24 המשלחות שנכחו להודיע על נציגה בועד הפועל של הפדרציה.

לכשהגיע תורה של ישראל קם משה עציון, 50, פקיד המרכז החקלאי של ההסתדרות, חייל לשעבר בבריגדה היהודית והודיע באנרגיות: בחירת המשלחת הישראלית — משה עציון.

דבריו נרשמו עלידי מזכיר הועידה והיו שבראש המשיך בסדר היום, הקריא שמות המשלחות האחרות. אולם ליד עציון ישבו בני חבריו למשלחת, ד"ר אליעזר זיו, רופא תל-אביב בן 45, משוחרר צה"ל ומשה רשקס, צעיר בן 24 שנפצע בקרבות שער-הגיא, בפה פעור. אף כי איש לא שם לב אליהם היתה תדהמתם עמוקה: שעה קלה לפני הישיבה התליטה המשלחת הישראלית בת שלושת החברים שהנציג הישראלי יהיה ד"ר זיו ולא משה עציון.

אילו רצו השניים יכלו לקום מיד לאחר הודעתו של עציון ולהכחיש את דבריו, להודיע כי דובר המשלחת לא מסר בנאמנות את התלוטות משלחתו. אולם הם סלדו מפני השערוריות. בעיניהם היה מוטב לתת לדבר לעבור מאשר להצחיק את קהל הנאספים בוועידה. הם

14 שנה, שמונה שעות ליום, בילה גרשון פאר מאחורי הסורגים כקופאי נאמן על מנהליו בבנק פויכטונגר — — —

תו נתגלו בפאר דאחר שהוחל בדיונים על חי משאיומתן לשיומם מגרמניה. הסימנים גרמו עם אסון השטפתינות בשכונת מונטריפיורי שבו חזה מבקד לחלונות דירתו שכירי כתי השכונה. לאחר שהדאג את הנחלת הבנק במהומה שהקים בו בשעות עבודה: «יש לשנות את מבנה הבית שאינו עומד על צדו הנכון», החליטה ההנהלה להעניק לו חופשת-מנוחה מיוחדת כמטכר, שיוכחה בכך כשעורויות רחוב וניפוזי זגוניות ובקבר קו משקאות בכתי-קפה.

כאשר חזר ממטכר מרטי-עצבים פתח כי מסעי-מיופן במוצאי שבת, בדירת מיועדו מתתיהו פרדין: «אני הולך לגמור עם בני גוריון» הודיע לפרדין וכשהפנה לו את גבו, חטף שכריות ערבית שהיתה תלויה על הי

— — — עד אשר תקפו הטרורף וחטף פגיון מבית מתתיהו סרלין והשתמש בו להוצאת מפתחות הקופה — — —

— — — שאת כספה התחיל מחלק במעברות גליל

כספי הבנק, מ' מזחמה", הוציא אלק לירות ויצ' בנתניה, נכח "הדסה", ביקש סף, ללא נקודות חנות סירבה, ל שנתקע בכח כ חנות, הסתובב עיר וישב להגן דים, באחד מז נתגלה למשטרנות, שכינתים "המטורף מתג חותג.

— — — הדסה רייצנבאום, בעלת החנות לגלנטריה "הדסה", שיצאה לזהות, אחר שאיים עליה בפגיון — — —